

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome I. Alvarez De Paz In omnes libros De Vita Spirituali Eiusque Perfectione

Álvarez de Paz, Jacobo

Antverpiæ, 1620

Opiniones, & dicta tepidorum à religioso contemnenda. Et Christus
Saluator noster, quoad fieri poterit, imitandus. caput. 42.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49057](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49057)

accommodans, magnam puritatem consequeris. Tandem ut communis parcemia te moueat: Spartam nactus es, hanc ornata Monachus es, ne clericum agas, id est, ne relicta quiete, & solitudine functiones, clericales præsumas: clericus es, & Apostolica vitæ sectator, ne ut Monachum te geras, & cura tuæ vocationis abiecta, ad tibi nec congruam, nec permissam quietem adspires. Esto tua sorte & tua vocatione contentus, quæ proculdubio apprime custodita efficax est te hominem spirituales facere, & ad magnam sanctitatem prouehere.

CAPVT XLII.

Opiniones, & dicta tepidorum à Religioso contemnenda. Et Christus Saluator noster, quoad fieri poterit, imitandus.

Quam multa itineri perfectionis obstant! ô quantæ difficultates in via conuersationis spiritualis insurgunt! O quam immanes hostes nos carpente iter, & ad puritatem festinantes impediunt? Obstant perfectioni mala, si non ab illis fugiamus: obstant & bona, si non bene & debito ordine illa suscipiamus: obstat & homo sibi ipsi, qui propria imbecillitate compulsus ab eo, quod perfectum est

Et est

est, quia difficultatum spiritus circumdatur
 miserabili pusillanimitate discedit. Quod
 iure optimo posset clamare cum Paulo
 Infelix ego homo, quis me liberabit a
 corpore mortis huius? nam quamdiu mor-
 talitas durat, sicut innumera sunt, quae
 eum ad mortem corporis trahunt, ita ne-
 merito comprehendi non possunt quae eor-
 dem à perfectione sanctitatis diuellunt.
 Inter viros spirituales non deest aliquis ho-
 mo carnalis, qui habitum religiosum in-
 duit, ut suae fami, quam in saeculo patiebat-
 tur abundè consuleret, & alijs fratribus
 sanctè viuentibus sanctitatem exprobrare.
 Tepidi ergo, & inuerecundi religiosi,
 qui non tam ab aliorum lingua, quam
 vita increpari se vident, nonnumquam
 solent viros spirituales & perfectionis
 cupidos spernere, ipsorum sanctas exer-
 citationes irridere, studia verbis ama-
 rulentis proscindere, & eos vanos stultos, &
 phanaticos nuncupare: & cum isti improbi
 sint, & virtutis inimici, improbos amant
 perditos magni aestimant, & superbes,
 arrogantes, & ambitiosos laudibus effe-
 runt; humiles verò, quietos, & in
 profectus curam habentes, velut hostes
 persequuntur, & ut pestes infestissimas
 auersantur. Qualis vnusquisque est in-
 quit Thomas à Kempis, tales etiam loci

Rom. 7.

cios diligit : deuotus deuotum , pudicus pudicum , sanctus sanctum , vagus vagum , dissolutus quærit dissolutum.

*Thom. 6
Kempis
de discip
claustral.
cap. 152*

Præui namquæ cum recta incipientes adspiciunt , aut irridendo , aut quasi consulendo contradicunt &c. Qui ergo virtutem at & perfectionis consortium desiderat , hæc odia tepidorum , has sannas , & detractiones , has eorum opiniones vanissimas animosè contemnat , & qui propter istorum acquirendas laudes vitam spiritualem non cœpit , propter ipsorum illatas molestias à cœpto perfectionis itinere non desistat . Prophetam regium imitetur . Pro eo , ait , vt me diligenter detrahebant mihi : ego autem orabam . Ego vero orationem meam ad te Domine :

*Psal.
108.1
Psal. 68*

1. Cor. 3

E e 2

& in-

436 P. ALVAREZ DE PAZ
& indignationis abscindet, & seipsum
simplicitate continebit.

Tepidorum ergo opinionibus dicitur
contemptis, tu ô religiose, viam perfectio-
nis, quam rectam & Deo placitam esse co-
gnoscis, diligenter artipito. Omnium regu-
larum ac statutorum exactissimam cultu-
diam ama, silentium serua, obedientiam cu-
stodi, vana colloquia fuge, negotia secularia
desere, teipsum, & omnia mundana con-
temne orationi incumbere, sancta lectione
trade, in omnibus rectè te gèrere, & more
rorum spiritualium & perfectorum vive.

*Bonau.
ad infor.
nouit. 2.
par. c. 3.*

Hæc autem vita tua est sancta singularitas
quæ suam professionem seruat, & le à mul-
titudine insipientium elongat: in quam se-
rentiam sanctus Bonauentura ait: Quod li-
timet aliquis de singularitate notari, & ob
hoc alijs fieri odiosus, sciat quod nullus san-
ctorum singularis gloriæ particeps factus est in
cælo, nisi qui inter homines positus studuit
esse in sanctitate vitæ singularis; quod tantum
de singularitate virtutum dico, nõ tantum
ceremonialibus obseruantijs, paruum autem
nullam habentibus vtilitatem virtutis. De-
cat proinde sanctitatis cupidus: cadent in vi-
tiaculo eius peccatores: singulariter sum ego deo
transseam. Nam si illi qui peccata, aut imper-
fectiones, & relaxationes disciplina non
timent

Ps. 140.

rimen, in retia diaboli incidunt, ego tamen singularis ero, ea singularitate discreta, quæ à periculis cadendi me sequeratur, ut secundum quod hæc vita mortalifert, tutus & securus incedam: & in alio loco dicit idem Propheta: *Quoniam tu Domine singulariter in spe constituisti me.* Si *Psal. 4.* autem Dominus hominem singularem constituit, ita scilicet, ut vulgus tepidorum fugiat, & per hanc vitæ singularitatem spe cælestis patriæ assequendæ confirmat, nullus erit, qui iure hanc singularitatem arguat, & mores imperfectorum fugientem reprehendat.

Imperfectorum (eorum scilicet, qui sua vitia amant & excusant, & nulla ratione emendant) familiaritas omnimodis fugienda est, & tanquam pestis mentem inficiens detestanda. Quoniam, ut inquit Hieronymus, proclivis est malorum æmulatio, & quorum virtutes assequi nequeas, citò imitatis vitia. &c. Vita perfecti viri sermo Dei est, & quidè satis apertus, quo veram virtutem perpedit, & perfectionis semitas ante oculos ponit. Et si utile est, sanctos vita & conuersatione sequi, quanto vilius erit & fructuosius ipsum Sanctum sanctorum, & absolutissimum omnis virtutis exemplar imitari? Certè hoc documentum quod modo explicandum aggredimur, tanti momèti

*Hieron.
Epist. 7.
ad Ietam*

est, ut ipsum solum, si bene & diligenter obseruetur ad assequendam maximam perfectionem sufficiat. Vniuersi sancti, et maiores aut minores fuerunt, quo diligentius, aut seignius hoc (quod nunc dicemus) obseruarunt. Sicut enim illa lux maior est, quæ similior est soli, & illa minor quæ magis à primo illo luminari distat: ita ille sanctus maior est, qui perfectius Christi vestigia sequitur, & ille minor, qui minus perfecte eius virtutes imitatur. Christus profecto datus est nobis, non tantum in redemptionem qui nos redimeret, in magistrum qui nos edoceret; verum etiam in exemplar, cuius vita nos ad omnem perfectionem instrueret. Quod & ipse se ad hoc etiam venisse, manifestè fatetur, dicens

Ioan. 13 Exemplum dedi vobis, ut quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis. Et iterum: *Discite a me,*

Mat. 11 quia mitis sum & humilis corde. Ad quid etiam ille Rex sumus, & verus filius Dei, ac sanctitatis origo, qui ad infinitam sanctitatem, quam à monumento suæ conceptionis habuit conseruandam, nullo proflus medio indigebat, in stabulo nascitur, & pannis struoluitur, & in præsepio collocatur, & pauperem vitam ducit, famem & sitim sentit, ignominias, opprobria, crucem & mortem perfert? Ad quid, inquam, hæc nunquid ut ipse proficeret, num ut virtute

te cresceret qui semper immensus & infinitus fuit? Non, sed vt nobis exemplum præberet omnis iustitiæ, & exemplar vniuersarum virtutum se exhiberet. Est Saluator noster instar magnetis: Nam sicut magnes non verbis, sed abscondita naturæ vi ferrum ad se trahit, & mirabili nexu coniungit: ita Christus non solum docendo, vt magister, & faciendo vt redemptor, sed etiam operando, vt virtutis exemplar, corda nostra ferrea post se trahit, & sibi per veram imitationem vnit. Quam sponsi proprietatem indicat sponsa, cum ab sponso ad se trahi instanter effragitat, *trahere me inquit, post te surremus;* trahere inquam, ad modum magnetis, & virtute actionum tuarum me tibi actionibus virtutis assimila, &c. Diuerso itaque modo Christus, & alij sancti nobis dati sunt, vt nos suo exemplo illuminent, & ad virtutis amorem accendant. Isti vt stellæ, quæ à Redemptore nostro splendorem mutuuntur, & si cum ipso conferantur parum illuminant: ille vero vt splendidissimus sol positus in feruore diei, qui infinitam virtutis lucem emittit, & (quod ad se pertinet) minimas quoq; tenebras imperfectionū dispellit, & in vnaquaq; re quod perfectissimum est manifestissimè ostendit. Hoc virtutis & sanctitatis exemplar præcipuè in omnibus inspiciendum est, vt ex

Cant. 1.

ex ipso immensum melius quam ex aliis
 quicquid est virtutis addiscamus. Quod
 ne & debitum, & necessarium & vtilissimum
 & honorabilissimum esse quisq; manifeste
 perspiciet. Debitum quidem est, quoniam
 verbum patris carnem nostram sibi vniuit, et
 quod semel assumpsit, nunquam deponit,
 nec ab homine assumpto discessit. Gratia
 do autem postulat, imo & iusticia petit,
 amator nostro per imitationem vniamur, et
 nunquam ab eius sequela recedamus. At
 ultra preceptum volumus Christum sequi
 & eius indumento quod omnis virtus est
 vnde quaque vestiri, id quidem vtilissimum
 inuenitur, nam & illum magistrum sequimur,
 qui breuius instruit, melius docet, & nec
 minimo a tramite deuiat veritatis ac tan-
 dem hanc Christi Saluatoris imitatio hono-
 riificentissima est que nos virtute perfecti-
 sima, causa honoris replet, & apud omnes
 recte sapientes honorabiles facit. Nam si il-
 le honorificentior est in republica terrena,
 qui similior & propinquior est regi in Ecclē-
 sia profecto honore & reuerentia dignus
 erit, qui vigilantius contenderit Christo ap-
 propinquare: & quanto magis ipse se con-
 formare studuerit in terris, tanto erit glo-
 riosior & sublimior, ac ei sede propinquior
 in cælis. Quia sicut gloriam beatorum Christi
 imitatio efficit, ita maiorem gloriam perfectior
 imitatio

imitatio pariet. Estote imitatores Dei, ait Paulus, sicut filij charissimi: & ambulate in dilectione sicut & Christus dilexit nos. *Eph. 5.* Christus ergo caput nostrum est, vnde ab eo, ceu à capite omnes actiones nostræ virtutis influxum expectet, tunc autem expectant, cum per gratiam huius capitis operamur, & ei operum imitatione coniungimur. *Bern. ser. 1. in capite Ieronii.* Et felix membrum, vt Bernardus ait, quod huic adhæserit per omnia capiti, & sequetur illud quocunque ierit, quia sic sensum & vitam accipiet &c. Christus tandem creator noster est, qui sicut nos diuina sua virtute creauit, ita & suæ humanitatis imitatione reformat, & imaginem suam peccatis nostris fœdatam, ad gratiæ nitorem, & sanctitatis pulchritudinem reuocat. Quare, vt hunc nitorem adipiscamur, eum mens nostra contempletur, eum affectus complectatur, & ipsum actio & vita semper imitetur. Sic Christiformes efficiemur, & à Patre, vt filij charissimi diligemur, vt cum naturali filio nos in filios adoptati, per omnem aternitatem regnemus. Amen.

CAPVT. XXXXIII.

Quod religiosus perfectionis amator congressu parentum & propinquorum abstineat, & nimias familiaritates vitet.

IAm igitur Christi imitatores in istud omnis virtutis exemplar oculos mentis intendant,